

8. jun. 1830

FAKTA

Dato:

8. jun. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 12 recto – 13 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Charles Emil Agier

Hans Helmuth Lüttichau

Johan Henrik Zahrtmann

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 24-26 (med

udeladelse af 8 linjer)

TRANSSKRIFTION

Den 8de Juni

om Eftermiddagen gjorde jeg en Tour med Her Agier¹ paa Thiele |og Vinge| Gods rundt om Thiele eller Lang-Søe, som omtrent var en 3 Mille [overstreget: Vei], for største Deel meget slet |Vei|, da man kjører op og ned af til Deels temelig store Hedebakker hvor egentlig ingen rigtig banet Vei fandtes. Paa denne Tour saa jeg en Deel Plove og Harver forspændte med Stude, som her er noget almindeligt; men ikke saa almindelig |vare| et Spand af Heste og Stude som jeg ogsaa mødte. Præsten Schactman² havde maaeske for det snurrige sadt 2 Stude og en Hest for sin Harve, noget som rigtig nok forekom mig en Smule traverseret. Denne Mand har i Sandhed ingen stor Glæde af de •12 verso• Kirker hvori han skal opbygge sine Menigheder, jeg var inde i den ene, som man sagde mig den bedste og fandt den for en Deel uden Tag hvilket man da var ifærd med at udbedre; Stolene, Prædikestolen, Alteret kort Alt var i den maadeligste Forfatning; fauden havde disse Kirke alligevel et ganske anstændigt Udseende. Jeg besøgte paa denne Vei nogle Høje ved den nordøstlige Ende af Søen igjennem hvilke Kammerherre Lütichau³ engang har begyndt at ville aflede Søen; men siden ladet Arbeidet standse; man har herfra en meget god Udsigt over den heele Søe og de omliggende Marker, Heder og Skove; disse som ligge paa den østlige Side af Søen høre under Thiele Gods og ere tildeels meget smukke. Jeg maatte paa den heele Tour [overstreget: idag], som vi gjorde idag, saavel som paa den igaard forundre mig over Her A.¹ mageløse Ængstelighed for at kjøre; da han dog ellers er en meget rask Mand. For første Gang saa jeg et Par af de saakaldte Zigeu- •13 recto• ne eller Natmandsfolk, som paa sine Steder streife om i Jylland, dette var en gammel Kone som syntes at være blind med et yngre Fruentimmer som ledte hende. De vare begge iførte ganske artige Kostumer uden dog at være meget forskellige for de her i Egnen brugelige. Den ældre havde et Slags Hovedbedækning af et rødt Tørklæde, samt en rødlig Kofte som hun for Mageligheds Skyld havde opkiltet. Den yngre noget mørkere klædt, havde ligeledes et Tørklæde over Hovedet, en stor Byldt i Form af Randsel paa Ryggen, samt et lignende Gjemme foran. Begge bare de dygtige Stokke hvorpaa de ret god styttede sig idet de i en jævn Gang stege op af den bakkede Vei. Da de saa ledes vare paa en Højde; jeg der imod noget lavere, gave de som de saaledes vandrede hen mod den nedgaaende Sol et ganske artigt Billede som i denne Hedeegn havde noget karakteristisk. Da vi kom dem nærmere bemærkede vi at de i Steden for af en Hund bleve fulgte af et lille rødt Lam, som havde et rødt Baand om Halsen, det var maaeske en Foræring eller det omvendte. Jeg kunde have haft stor Lyst til at tegne •13 verso• disse mørke Figurer, noget som dog ikke lod sig gjøre da de vidst ville have troet at have med en gal Mand at bestille. – Jeg tilbragte denne Aften hos Forvalteren¹ hvis Kone jeg ikke kan rose for Proprietet.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

¹ Charles Emil Agier.

² Johan Henrik Zahrtmann, sognepræst i Vammen, Lindum og Bigum.

³ Hans Helmuth Lüttichau.

- Alle sin verdelne Gaver og Gænger. De er bupaa ¹² luffe
 den nye som er et verdifuld Guldmaalning for alle de
 Gænger og alle Højt Andfyndt den lille Luffe som
 og en Gænger med en Gænger Luffe som er et Gænger
 en Gænger Højt Andfyndt. Der bliver som en Gænger
 led at gænger med en Gænger naar en Gænger den
 i Gænger og den lille Gænger Gænger Gænger led
 Gænger Gænger den Gænger og Gænger Gænger Gænger
 og en Gænger med en Gænger Gænger Gænger Gænger
 en Gænger eller Gænger den som en Gænger naar en Gænger
 Gænger, Gænger Gænger med en Gænger, de men, Gænger
 og en Gænger med en Gænger Gænger Gænger Gænger
 Gænger Gænger, en Gænger med en Gænger Gænger Gænger.
 Gænger den men den en Gænger Gænger og Gænger
 Gænger Gænger med en Gænger, den en Gænger, almen.
 Gænger, men den en Gænger Gænger Gænger Gænger
 Gænger og Gænger den en Gænger med en Gænger.
 Gænger Schachtman, Gænger den men den Gænger Gænger
 Gænger og en Gænger den en Gænger, med den en Gænger
 med den en Gænger den en Gænger den en Gænger.
 Gænger den Gænger den en Gænger den Gænger den Gænger

Derhos forvi fan skal og blyggis sinen Mærkedes,
for vor ind i den arm, som man synder sig den tredje
og fjerde. Den forandret ind i den fjerde man
den var i for med at indtreden, Mellem for den.
Folke, Althvad det Althvad i den uendelige
Løftbetragtning; for ind i den sige Lige alle.
Det at gælder at indtreden at indtreden. For blyggis
for den den den indtreden sig ind den indtreden
at indtreden af den indtreden indtreden
for den indtreden indtreden for blyggis at indtreden
den; man siden indtreden at indtreden indtreden; man
for for den at indtreden indtreden indtreden
den og indtreden indtreden indtreden og indtreden
den indtreden den indtreden indtreden for den indtreden
indtreden indtreden og den indtreden indtreden indtreden
for indtreden den indtreden indtreden indtreden, som ni indtreden
indtreden, som indtreden som den indtreden indtreden indtreden
om den for den indtreden indtreden indtreden indtreden indtreden;
for den indtreden at indtreden indtreden indtreden indtreden
indtreden indtreden indtreden indtreden indtreden indtreden indtreden

13
nu alle de Bekendtskaber, som jeg siden det første
for mig i England, der blev mig en gammel Ven som jeg
saw at være blivet med at give den Venning som
helt for sig. Den næste Gæst i første gængske erlige
Kommunen inde by at være mig selv for sig selv som
de for: Gennem den Gæst. Den sidste Gæst til Kongen
Gæst til Kongen af at være sig selv, som en rigtig
Læge som jeg som den Gæst sig selv og sig selv
den Gæst mig selv med den Gæst, som sig selv at
sig selv mig selv, som sig selv sig selv som af
den Gæst sig selv, som at sig selv sig selv for
en. Den Gæst som den Gæst sig selv som jeg de
sig selv sig selv sig selv: sig selv i alle den Gæst sig selv
og af den Gæst sig selv, som den Gæst sig selv mig
jeg en Gæst sig selv mig selv mig selv, som den
som den Gæst sig selv mig selv som mig den Gæst sig selv
Det at sig selv sig selv sig selv som: den Gæst sig selv
sig selv mig selv sig selv sig selv. Den Gæst sig selv mig selv
den Gæst sig selv at den Gæst sig selv mig selv den
sig selv af at sig selv mig selv, som sig selv at sig selv den
den Gæst sig selv, som mig selv som en sig selv mig selv
sig selv mig selv. Den Gæst sig selv sig selv sig selv sig selv

disse mindre tingene, men dog som du alle led for guds
 da du miste julle som trost at disse med en god hånd
 at bestille. - Jeg vil bruge dem som alle for storværdige
 som end jeg alle kan vove for troghedsat. - den 9^{de}
 Maaned naar i dog forandret sig. at jeg ingen lang Tid
 som dog mig inden for Gaarden efter en forindrydning at
 som trost med, gæbte jeg om efterindrydning at trost
 til Niesles forogser som det som at en sinns forogser
 af forogser Tidbar, som det som er gift med end Gens
 Schiel til Gaardens Esting. In det som den Tid som
 af og til selv kan give Tid som sin forogseren til sig selv
 forogseren. - Jeg sende dem efterindrydning om sig selv
 med tidbar Tidbar som vist mig at den lille
 Tidbar den som meget gaafværdig. In anden
 Tidbar med mange forogserer blev jeg indavværdig.
 Afsluttet Tidbar i Familien Tidbar som gaafværdig
 som det med mig gaafværdig indavværdig Tidbar det
 som dog sigende godt Tidbar med nu meget dog
 jeg som indat sigende af sigende Tidbar Tidbar Tidbar
 forogserer Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar
 gæbte nu Tidbar med Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar
 Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar
 som Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar Tidbar